

gange sagt, at han ikke finder det her i orden, men der er stadig væk ikke lavet nogen lovændring, der gør, at ministre ikke kan forbydes at deltage i reklamesager. Er de sidste sager noget, der får statsministeren til at overveje, om det ikke er på tide at få lavet en lovændring, så statsministeren kan få styr på sine ministre?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har fru Karen Hækkerup fuldstændig misforstået. Der er en klar lovgivning på området.

Men allerførst vil jeg gerne sige, at det er velkendt, også for fru Karen Hækkerup, at det er min holdning, at ministre generelt bør være tilbageholdende med at optræde i reklamemæssige sammenhænge, og at ministre bør afholde sig fra i reklamemæssigt øjemed at anprise virksomheder eller produkter.

Jeg vil gerne understrege, at baggrunden for min holdning er, at det følger af lovgivningen for ministre, at ingen minister i sin ministertid må overtage noget nyt hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners tjeneste. Dette forbud omfatter selv sagt også et lønnet eller ulønnet hverv, som indebærer markedsføring af en bestemt virksomhed eller dennes produkter. Så det kan ikke lade sig gøre lovligt.

Det er så i øvrigt mit klare indtryk, at ministrene generelt er meget opmærksomme på, at de i deres virke bør undgå, at der kan rejses kritik på baggrund af det her.

Karen Hækkerup (S):

Nu bliver forvirringen jo total og på et højere plan. For hvis der er en lovgivning, hvordan kan det så være, at næsten hver tredje minister i Anders Fogh Rasmussens regering ikke kan læse den og forstå den, ikke har fulgt den og heller ikke har rettet ind, på trods af at statsministeren gentagne gange har sagt, at han ikke finder det i orden, både da det var Lene Espersen, som var på glatis, da det var Brian Mikkelsen, da det var Helge Sander, da det var Lars Løkke Rasmussen, da det var Thor Pedersen, og sidst, men ikke mindst vicestatsministeren, som selv overtrådte disse regler?

Jeg kan dybest set ikke forstå, hvordan det kan være, når vi har nogle regler, at seks af regeringens ministre, herunder meget tunge, vigtige ministre, alligevel ikke kan finde ud af at overholde reglerne, uden at statsministeren på en eller anden måde offentligt gør klart, at nu er vi altså nået en grænse. Der er noget, der hedder

saglighedshensyn. Det er ikke rimeligt, når en minister reklamerer for et produkt, fordi det stiller den virksomhed, vedkommende minister reklamerer for, bedre end andre virksomheder.

Statsministeren siger, at der er en lov. Er det så ikke på tide at lave sanktioner, så de her ministre kan blive straffet, når de åbenbart bryder loven gentagne gange?

Formanden:

Ministre omtales og tituleres med deres ministertitel.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne understrege, at mig bekendt er der ingen ministre, der har overtrådt lovgivningen i den her forbindelse.

Det, der er tale om, er, at der kan være sager, og der kan være situationer, hvor det beror på et skøn. Der har da også været eksempler på, at ministre har udøvet et skøn, der faldt anderledes ud end min vurdering af sagen, og det har jeg også givet udtryk for, bl.a. over for Folketinget, hvor jeg jo tidligere har afgivet svar til Folketinget på konkrete spørgsmål. Der kan jeg da i øvrigt henvise til, at det selvfølgelig så også har virkning, når jeg afgiver de svar. Bl.a. fremgår det jo af økonomi- og erhvervsministerens redegørelse for den seneste sag vedrørende bidrag til en messeavis, at på baggrund af statsministerens svar på et folketingsspørgsmål den 29. april 2005 skærpede Økonomi- og Erhvervsministeriet sin praksis på området.

Karen Hækkerup (S):

Det er udmærket, at ministeren har skærpet sin praksis på området. Det ændrer bare ikke ved, at han lige har deltaget i en reklametryksag, som er husstandsomdelt til 125.000 husstande, og hvori han både har skrevet sin egen tekst og anpriser et specielt firma med navns nævnelse, ikke en gang, ikke to gange, ikke tre gange, men fire gange. Så vil jeg bare spørge: Hvor mange skærper skal der egentlig til, før statsministeren bliver tilfreds med den måde, som hans ministre åbenbart håndterer de her etiske spilleregler i regeringen på, og at de slet ikke bliver overholdt? Er det ikke på tide at lave nogle sanktioner, når statsministerens ord åbenbart ikke længere er så vigtigt for ministrene, at de retter sig efter det, når statsministeren giver besked om, at nu er det nok? De ministre er jo fløjtende ligeglade. Er det ikke på tide at sætte nogle sanktioner i værk?